

సెంటర్లో ఏ గొడవ జరిగినా, అందులో తల దూర్చడమన్నా, అటు వాళ్లతోనూ ఇటు వాళ్లతోనూ గొడవ మీది పిల్లలా మాట్లాడడమన్నా 'అంబోదరానికి' మా చెడ్డ సరదా!

ఆ సరదా ఈ నాటిది కాదు... చిన్నప్పుడు వీధి గొడవల్లోనూ, ఆ తర్వాత వదుపుకునే రోజుల్లో స్కూల్, కాలేజీ గొడవల్లోనూ, ప్రస్తుతం ఆఫీస్ గొడవల్లోనూ తన పాత్రలూ లేని గొడవుండదు.

అంబోదరం ఎన్నోసార్లు ఈ అలవాటు మానుకొందామని ప్రయత్నించినా, ఎందుకో తన ముందు ఏదైనా గొడవ జరుగుతుంటే ఇక ఆగలేక అందులోకి తల దూర్చేస్తాడు.

ఆ రోజు అదే జరిగింది—
ఆదివారం కావడంతో సెంటర్లో షాప్ లెవ్వి మూసేసి వున్నాయి. అంబోదరం ఏ వ్యాసకం లేకుండా అటూ ఇటూ తిరుగుతున్నాడు. ఇంతలో ఎక్కడైతే బిలబిల మంటూ ఏదో గొడవ వినిపించింది.

అంబోదరం తంచనగా ఆత్రంగా వెనక్కి తిరిగి చూశాడు. తనకు అల్లంత దూరంలో ఎవరో ఇద్దరు కుర్రాళ్లు క్రిందా మీదా పడి కొట్టుకుంటున్నారు. అప్పటికే వాళ్ల చుట్టూ చేరిన జనం ఆ తతంగావ్వి చూస్తున్నారే తప్ప ఎవరూ విడిపించే ప్రయత్నం చేయడం లేదు.

అంబోదరం ఇదంతా చూస్తూ ఇక ఆగలేక మెరుపు కన్నావేగంగా ఇద్దరి మధ్యకు దూసుకెళ్లి వెరో వైపు త్రోసేసాడు.

అంబోదరం సర్వనాలిటికి ఇద్దరూ కాస్త చల్లబడ్డారు. బట్టలు దులుపుకుంటూ లేచి నిలబడ్డారు.

చుట్టూ నిలబడ్డవారిని తరిమేస్తూ,
"ఏం జరిగింది? ఎందుకలా క్రిందా మీదా పడి తన్నుకుంటున్నారు?" ఇద్దరి వంక చూస్తూ అడిగాడు అంబోదరం.

"మాడండి సార్ ఈ స్క్విండల్..." పళ్ల మారుతూ చెప్పబోయాడు మొదటి యువకుడు.

"ఆ... ఆ... తిట్ల కార్యకమం తర్వాత, ముందు విషయం చెప్పండి" కాస్త కోపంగానే అడిగాడు అంబోదరం.

మళ్ళీ ఆ యువకుడే చెప్పడం మొదలెట్టాడు.

"వీడు రోజూ మా చెల్లెలి వెంటబడి రోడ్లంతా అడ్డమైనా అవాకులు చెవాకులు పేలుతుంటాడు. అది చాలదన్నట్టు మొన్న అంగాంగ వర్ణన చేస్తూ అసహ్యంగా ఓ ప్రేమలేఖ వ్రాశాడు. పైగా ఆమెను నేను ప్రేమిస్తున్నానంటూ వానా రభస చేస్తున్నాడు. నిన్నటి సంచి వెతగా వెతగా ఇదుగో ఇక్కడ దొరికాడు. చెప్పండి... ఇలాంటి వాళ్లని నాలుగు తగిలించడంలో తప్పేంటి?" ఆవేశంగా అన్నాడు.

"మంచిపని చేశారు. ఈ రోజుల్లో పతి వెరవకి

ఆడపిల్లల్ని టీజ్ చేయడం ఓ పెద్ద ఫ్యాషన్ వైసోయింది... మీరు వెళ్లండి ఇతని విషయం నేను చూసుకుంటాను" రెండో యువకుని కోపంగా చూస్తూ అన్నాడు అంబోదరం.

"అది కాదు సార్ అసలు వీడ్ని పోలీసులకి..."

"అబ్బే! మీరు వెళ్లండి నేను చూసుకుంటాగా!"

అతని భుజంపై వెయ్యేస్తూ అన్నాడు అంబోదరం.

అతడు ఇబ్బందిగానే ముందుకు కదిలాడు.

అతడలా వెళ్లగానే రెండో వ్యక్తి వైపు తిరిగాడు

అంబోదరం. అప్పటికే ఆ యువకుడు అంబోదరం

తననే చేస్తాడోనని వణికిపోతున్నాడు.

అంబోదరం మాత్రం అతడూహించినట్టు

చేయ కుండా అతని భుజంపై వెయ్యేస్తూ చిన్నగా

నవ్వాడు.

"శిక్షకృషి. ఒక్కపాపం ఎన్నో దైవంగా ఇంతికి సంభ్రమమవుతుంది! దాలా హెచ్చేశాకుండా!"

ఆ నవ్వు చూసి అతడికి కాస్త ప్రాణం లేచి వచ్చింది. అంబోదరం ఆప్యాయంగా తడుతూ అన్నాడు.

"చూడు... నీకు ఇలాంటి విషయాల్లో బొత్తిగా అనుభవం లేనట్టుంది. అసలు అమ్మాయిల్ని ఏడ్పించడం నన్నడిగితే పెద్ద తప్పేమీ కాదు. ఇట్టే ఫ్రీట్! అండ్ ఇట్టే ఆర్ట్! బట్, గొడవ ఇంతదూరం తెచ్చుకోవద్దు. ఇకముందైనా జాగ్రత్తగా మసలుకో.... గోవాడ్" అన్నాడు అంబోదరం అదోలా కన్నుగిలుతూ

ఆ కుర్రాడు సంతోషంతో.

"థాంక్స్ సార్! సమయానికి దేవుడిలా వచ్చి రక్షించారు. మీ మేలు ఎప్పటికీ మరచిపోలేను."

అంబోదరం చేతుల్ని ఆప్యాయంగా పట్టుకుని చెప్పి వెళ్లిపోయాడు.

అంబోదరం సన్నగా నవ్వుకున్నాడు.

***

రామకృష్ణా రీవ్.

చల్లటి సాయంకాలం.

పద్మిని ఒళ్లు తలపెట్టుకుని పడుకున్నాడు అంబోదరం. అంబోదరానికి అలా పడుకుంటే ఎంతో హాయిగా వుంటుంది. పద్మిని సున్నితంగా తన తల వెంట్రుకల్ని వెనక్కి తోస్తూ కబ్బురు చెబుతుంటే అలా రోజుల తరబడి వినాలని పిస్తుంది.

కానీ, ఈ రోజెందుకో పద్మిని మాత్రం అఫులాఫ్ మూడ్ లో ఎవో చూస్తూ ఏదో తీవ్రంగా ఆలోచిస్తుంది.

అంబోదరానికి చిరాకేసి లేచి కూర్చొని అడిగాడు.

"వాల్ హేపెండ్ పద్మిని? ఎందుకలా ముభావంగా వున్నావు?"

"అబ్బే! ఏం లేదు."

"వాలో చెప్పకూడనిదా?"

"అదేం లేదు?"

"మరి?"

పద్మిని క్షణం సేపు ఆగి చెప్పింది.

"ఈ విషయం నీ దాకారానీవద్దను కున్నాను. కానీ చెప్పక తప్పడం లేదు. ఎవడో ఒక రాస్కెల్ రోజూ నా వెంటబడి గొడవ చేస్తున్నాడు. మొన్న నాకో ప్రేమలేఖ కూడా వ్రాశాడు. ఈ విషయం అస్సయ్యలో చెబితే వాణ్ణి సెంటర్లో దొరికించుకొని నాలుగు వాయింపబోయాట్ట! ఇంతలో ఎవడో కోవ్ కిస్కాగాడు మధ్యలో సావకంలో పుడకలా దాపురించి ఇద్దర్ని విడిపించాట్ట..." పద్మిని ఇంకా ఏదో తిడ్డానే వుంది.

అంబోదరం మాత్రం వివలేక చెవులు మూసుకున్నాడు

— విశ్వనాథం సురేశ్